

Dragi vsi!

Sredi prejšnjega meseca oktobra sem z župnijo iz Moravč, odkoder izhajam, poromal v Rim. S tremi avtobusi smo romali na diakonsko posvečenje rojaka Vita Urbanija, ki je tri leta študiral na Germaniku v Rimu. V cerkvi sv. Ignacija je še ob dveh bogoslovcih prejel prvo stopnjo duhovništva, v naslednjem letu pa bo postal duhovnik. V Assisiju pri sv. Frančišku in sv. Klari, v baziliki sv. Petra, v baziliki sv. Pavla zunaj obzidja, v Lateranski baziliki, v cerkvi Marije Snežne in drugod smo utrjevali vero na grobovih mučencev in molil tudi za vas. Prijetno je bilo srečanje s kardinalom Rodetom, ogled katakomb in skupnosti Aletti. Vas, ki prebirate te vrstice, ali vam jih berejo drugi, ker ne vidite, vabim k molitvi za nove duhovne poklice, pa tudi za papeža, škofo in duhovnike.

Ni pa nam potrebno romati v Rim, da vidimo čudovite jesenske barve in mojstrovine Stvarnika. Ko sem pred dnevi gledal z bolnico skozi okno bolnišnice jesensko obarvana drevesa, sva glasno razmišljala, kako velike spremembe doživljamo. Ne le spreminjanje letnih časov, bolezenske in starostne spremembe ... Vse je treba sprejemati. Prav vse, kar pride in prinesejo dnevi, tedni in meseci.

Veliko lepega nam prinaša november. Ne moremo mimo hvaležnega spomina na Vse svete in naše rajne. Radi se jih spominjamo v molitvi, pri sveti maši, darujmo zanje obhajilo, če ne drugače, tudi duhovno obhajilo, odpustek, dobra dela in potrpežljivo sprejemanje vsakodnevnih težav.

Lahko zanje prosimo tudi z eno glavnih mašnih prošenj Spomina vseh rajnih: *»Večni Bog, tvoj ljubljeni Sin je premagal smrt in prešel v nebeško življenje. Naj se tvoji verni rajni udeležijo njegove zmage nad smrtjo in večno gledajo tebe, svojega stvarnika*

in odrešenika.« Ali pa čisto preprosto z večkratnim vzklikom:
»Gospod, daj jim večni pokoj in večna luč naj jim sveti!«

Spomin na naše drage rajne naj nas vodi k pokori in zvestemu krščanskemu življenju, da se bomo z njimi večno veselili v nebesih. S to željo vas vse pozdravljam in blagoslavljam,

Miro Šlibar

LITURGIČNI KOLEDAR

NOVEMBER

V latinski besedi »novembris« za november je koren »novem«, kar pomeni »devet«. Po starorimskem koledarju torej »deveti mesec«, poimenovanje »november« je ostalo tudi v gregorijanskem koledarju, vendar kot »enajsti mesec«.

Za ta mesec je slovensko ime »listopad«, kar poudarja, da se narava pripravlja na zimsko spanje in listje pada z dreves.

(Vir: Jože Zadavec, *Misli za vsak dan*, 2017)

- 1. november: vsi sveti
- 2. november: spomin vseh vernih rajnih, prvi petek
- 18. november: Elizabetina nedelja, svetovni dan ubogih
- 22. november: sv. Cecilija
- 25. november: Jezus Kristus, kralj vesoljstva
- 30. november: sv. Andrej, apostol

MOLITVENI NAMENI SVETEGA OČETA 2018

Vabim vas, da se vsi, posebno starejši in bolni, pridružite prošnji papeža Frančiška in njegovi Svetovni Mreži Molitve.

Molitveni namen za november 2018

Splošni: V SLUŽBI MIRU

Da bi govorica srca in dialog vedno prevladala nad govorico orožja.

OBHAJANJE PRVIH PETKOV – DVANAJST JEZUSOVIH OBLJUB

Prvi petki so milostni dar Jezusovega Srca. Jezus je redovnici Marjeti Mariji Alacoque (+ 1690) v zasebnem razodetju naročil, naj kristjani vsak prvi petek v mesecu opravijo dobro spoved, prejmejo sveto obhajilo, naj več molijo ter z dobrimi deli in premagovanjem zadoščujejo za žalitve, s katerimi ga žalosti toliko ljudi. Tako nam Jezus ponuja oprijemljive možnosti, da bi lažje in bolj zanesljivo prišli v nebesa. Podarja nam 12 obljub. Tokrat navajam enajsto: **Imena tistih, ki bodo širili to češčenje, bodo neizbrisno zapisana v mojem Srcu.**

POPOLNI ODPUSTEK.

Cerkev naklanja v prvih osmih dneh novembra popolni odpustek za vsak obisk pokopališča in molitev za rajne. Prav tako ga je mogoče prejeti v vseh cerkvah in javnih kapelah 1. in 2. novembra ter na prejšnjo ali na naslednjo nedeljo, če smo bili pri spovedi in obhajilu, izpovemo vero ter molimo po namenu sv. očeta (npr. očenaš).

Odpustki so odpuščanje časne kazni pred Bogom za tiste grehe, katerih krivda je že odpuščena.

SMEH JE NAJBOLJŠI ZDRAVNIK

Modre in hudomušne puščavskih očetov

* **Pred napovedanim škofovim obiskom** je šel oče Makarij v bližnjo vas na tržnico. Nezaupljivo si je ogledoval suhe piščance na mizi. Pristopil je prodajalec in mu zašepetal na uho: »Vzemi enega, oče! Verjemi: moji piščanci pridejo vsak dan naravnost iz Aleksandrije.« – »Ne dvomim, brat. Narobe je le to, da pridejo peš.«

* **Mlad menih** je nekega dne rekel očetu Makariju: »Vem, da te mnogi opravljajo. Zakaj ne odgovoriš?« – »Če bi tisti, ki me opravljajo, vedeli, kaj si o njih mislim jaz, bi me le še bolj opravljali ...«

* **Anton je rekel nekega dne:** »Tri vrste ljudi poznam: nevoščljive, ošabne in druge. Drugih ne srečam skoraj nikoli ...«

* **Ko je veliki Anton umiral,** je slišal, kako je neki brat rekel: »Ta je bil drugi Mojzes ...« – »Kako daleč si od resnice, brat ... Gospod Bog me namreč ne bo vprašal 'Zakaj nisi bil Mojzes?', ampak 'Zakaj nisi bil Anton?'«

* **Neki brat je obiskal starca** ob Rdečem morju. Nalahno je potrkal in prestrašen odskočil, ko se je za vrati celice oglasil srdit lajež. Nato je zaslišal prijazno menihovo povabilo: »Le vstopi, brat ...« – »Kaj pa pes?« – »Saj poznaš pregovor, da pes, ki laja ne grize ...« – »Jaz ga že poznam, pa ga pozna tudi tvoj pes?«

* **Očeta Pojmena so prosili, naj govori o molitvi.** Takole je rekel: »Nihče ne more govoriti o molitvi, če ne moli. Če pa moli, ne čuti nobene potrebe, da bi govoril.«

* »**Rad bi te posnemal v svetosti,**« je zaupal brat velikemu menihu Janezu. Ta mu je odgovoril: »Raje vidim, da me prekosiš, kot da me posnemaš ...«

* **Oče Serafin je šel nekega dne na obalo** Rdečega morja nabirat zdravilna zelišča. S sabo je vzel mladega meniha. »Tukaj je nekoč rastla čudežna rastlina,« je rekel spremljevalcu. »Z njo je oče Filaret zvaril zdravilo za dolgo življenje.« – »Oče Filaret?« je rekel mladi. »Nisem še slišal zanj.« – »Saj. Je umrl, ko mu je bilo komaj osemindvajset let.«